

Yazar: Þebnem AYDÝNÇ

Verdiðimiz gaz haz olmuþ

Sabah 11.00 , dün geceden beri motoruma beklediðim parça olan statöre ulaþamamýþ, yatýrdýðým motorumun gazýna basamamýþ olmanýn siniri ve üzüntüsü ile kendi kendime söylenirken sabahýn ilk ýþýðýnda uyandýðýmda hay lanet olsun, daha ne kadar dayanabileceðim dediðimi duydum kendi kendime.

Hava o kadar güzel ve bir o kadar da güneþliydi ki ; " Tam da motora binilecek hava " dediðimiz binlerce anlardan biriydi. Sokaklar cývyl cývyl, herkesde telaþlý ve tatlý bir kopuþturma, kafelerde keyif yapan mý istersin yoksa hallolmamýþ iplerinin pepinden kopanlarý mý ?

Bense yürümeyi unutmuþ, gazýmýn hazýna kavuþamamýþ olmanýn hüznüyle aldým elime gazeteyi, etrafýmdan geçen ufak tefek, büyük küçük, ne varsa, geçen her türlü motora dönüp dönüp o hazýn sesini duyduka bakýyor ve bir iç çekiyorum, off off diye.

Annem bile alýbmýþ, noldu bugün kafan kasksýz diye dalga geçiyor. Babam statör de ne, ben anlamam, git bilene sor diyor.

Þimdi birkez daha anladým verdiðimiz gazýn aldýðý hazýn verdiði keyiften elimizde olmayan nedenlerden dolayı uzak kaldýðýmýzda düþtüðümüz boþluða...! Kimimiz bununla baþ edebilirken, kimimiz de bu kadar uzak kalmamýþtır elinde olan fýrsatlar sebebiyle..!

Ýçimde korku yok, parçam nasýl olsa gelecek ama tek korkum ya bir daha verdiðim gazýn hazzýný herhangi bir saðlýk nedeniyle kaybedersem? Ya böyle büyük bir apka karpýlýksýz kavuþmuþken istemeden kaybedersem ?

Bu aralar motoruma kavuþamamanýn verdiði sinir ve üzüntü ile yazsam da bu yazýmý, bugün þunu anladým ki ; ben gerçekten bu ikitekere inanılmaz tutkunmuþum. Motorumdan ayrı kaldýðým bu dönem bana ona olan sevgimi daha da perçinleptirse de, sosyal olan çevremdeki boþluk daha da küçülmüþ, küçüldükçe bir hiçe bürünmüþ.

Evet ben apýðým, apkýmý haykýrýyorum, evet ben onsuz yapamýyorum ama biliyorum ki ikimizin bütünlüðü ona da yansýmýþ.

Saat 19.00, eve geldim, otoparka girip, hergün yaptýđým gibi onu tekrar kontrol edip, selesini bir kere okpadým. Kedilerin pati izi yaptýđý selesini sildim, toz olup aynalarýný ellerimle temizledim. Buruktuk ama o yine beni yanlýz býrakmamýptý, kapýda beni bekliyor sabýrsýzdý. Gazýna bir kere dokundum ses vermedi ama içinden konuþtu biliyorum. Özledim seni dedim, az kaldý, ha sabýr dedim. Verdiđim gaz haz olupken onu asla býrakmam, ne seni bensiz, ne de beni sensiz býrakýrým dedim.

Bu sevdaya tutulduđum için allahýma bir kez daha tepekkür ettim. Özeliz dedim, özel olmayý bilemeyenler, özel zannedip de hala özelsiz yapayanlardan olmadýđýma da bir kere daha þükür ettim.

Verdiđiniz gazýn bir ve her daim haz olmasý dileđimle,

Tekerleriniz haz ve gaz ile dolsun..!

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Endurocu - Motosiklet ve Enduro Haberleri, Gezi, Kamp:

<https://www.endurocu.com>

Bu köþe yazýsý için adres:

https://www.endurocu.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=39